

[Gade]

tet, at det betyder det samme som det, der står i vores dagsordensforslag.

Jeg er også tilfreds med, at SF bliver inviteret til forhandlinger – man kan selvfølgelig sige, at det ikke er noget, man skal takke for, det var sådan set en aftale, men nu har vi fået det at vide i dag, og det er helt i orden. Jeg forstår måske nok, at miljøministeren går ind for, at der skal være afgifter på pesticider, og at det skal virke hurtigt. For jeg har jo set i TV-Avisen på begge tv-kanaler, at det er miljøministerens politik. Jeg står med en meddelelse fra Det Radikale Venstre, der holdt pressemøde, hvori Det Radikale Venstre siger:

»Det Radikale Venstre kan tilslutte sig miljøministerens forslag til øgede afgifter på sprøjtemidler.«

Ja, det kan jeg sådan set også. Men så var det, jeg tænkte på, at det også kunne være, det kunne siges stjerneklart i dag. Jeg har forstået, at det ikke er Socialdemokratiets skyld, og da det vist heller ikke er Det Radikale Venstres skyld, kan jeg se her, at det må være nogle andre partiers skyld i regeringen, at miljøministeren er sat på talerstolen til at sige så meget uld. Og man kan jo sige meget godt om uld, men man kan ikke sige, det klæder hr. Svend Auken.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det er i anledning af miljøministerens kommentarer til min vurdering af det sidste afsnit i forslag om motiveret dagsorden om grønne afgifter. Lad os slå fast, at regeringens tankegang med at redde erhvervslivet ved at pålægge dem flere afgifter og så føre dem tilbage efter regeringens forgodtbefindende er noget, som Venstre helt klart siger nej tak til, og alene derfor brugte jeg dette i denne sammenhæng meget relevante udtryk, at »det er gift for partiet Venstre«. Det muligt, at man siger ét, når man er i regering, og noget andet, når man er udenfor; jeg kan jo i den forbindelse spørge miljøministeren, om han har de samme erfaringer.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg giver ordet til hr. Jens Jørgensen, og vi er dermed tilbage i talerrækken.

Jens Jørgensen (KF):

Jeg havde ellers næsten opgivet, at vi kom

tilbage til ordførerrækken, men det lykkedes altså.

Jeg vil gerne begynde med at sige sådan lidt firkantet, at man efter min bedste overbevisning næsten aldrig kan få for mange forespørgselsdebatter om miljøet, og derfor vil jeg gerne sige til hr. Gade, at jeg synes, det er et godt initiativ, der er taget. Jeg vil i samme forbindelse sige til miljøministeren, at jeg har megen sympati for miljøministerens måde at fremlægge situationen på i sin beskrivelse, både i den deskriptive form og i de målsætninger, regeringen havde for det faktuelle. Der kan dog være nogle midler, man kunne skrue lidt på, og det er også derfor, jeg ikke på et tidligere tidspunkt har kastet Det Konservative Folkeparti ind i debatten, men har nøjedes med at lytte.

Miljøholdninger og miljødebat er fantastisk vigtige. Det er de nu, og det er de i den fremtid, som vi jo belaster, hvis vi blot lader stå til. Det drejer sig om vore omgivelser, det drejer sig om respekten for vore omgivelser eller sagt jævnt og ligefremt: Vi vil have rent drikkevand – ministeren var inde på det – vi vil have sunde planter, vi vil have sund mad, og vi vil have ren og frisk luft!

Og så kommer debatten pesticider! Prøv lige at smage på ordet pesticider bare et lille øjeblik. Alene ordet lyder jo mildt sagt ubehageligt. Men inden denne verbale skræk nu breder sig i det samlede Folketing, bør vi vel bestræbe os på at skabe en debat på et sagligt grundlag. Det, der nemlig ikke må ske, er, at vi kaster os ud i, hvad jeg ville kalde en gang miljøpolitisk hys, host og hovsa. Men det, vi skal arbejde for, skal være gedigent, skal være langsigtet, skal være holdbart. Og det synes jeg ministerens indlæg i allerhøjeste grad bar præg af en vilje til.

Pesticider er ukrudtsbekæmpelsesmidler. Ukrudt skal bekæmpes. Som et andet af Folketingets medlemmer sagde: Hvis man ikke gjorde det, ville alternativet globalt være, at der bliver produceret færre fødevarer.

Det, vi bare hele tiden skal sikre os, er, at det sker på en sådan måde, at vi ikke skader grundvandet, ikke skader drikkevandet og ikke skader floraen og faunaen.

Derfor skal vi bestemt afholde os fra – og det synes jeg også klart lå som grundholdning i ministerens startoplæg – at lade sådan en debat udvikle sig til en hetz mod en bestemt be-